

Jeden den ve ... Vrbně nad Lesy

Na naši školku jsme pyšní

Na plotě mateřské školy se skvěl nápis, velebící padesáté narozeniny paní Jankové. Navzdory oslavám vládlo v objektu ticho jako u padlých vlastenců. Děti po obědě spokojeně oddychovaly a tak jsme s paní ředitelkou Janou Kastelovou šeptaly.

„Pracuji tady tři roky, jsem ze Hříškova. Nyní je zde 22 dětí, po dva roky zaznamenáváme určitý pokles, ale pak bude zase děti přibývat. Jezdí sem taky děti ze Hřivčic, Toužetína, Donína,“ přibližuje paní ředitelka. Původně zde byly dokonce dvě třídy dětí, od roku 1988 je školka jednotřídní.

Školka hýří veselými barvami. V místnosti, kde si děti hrají, jsou instalovány parádní

barevné skříňky, dar od pojišťovny Reifeisen. Na nich je plastelinová zoo, spousta zvířátek. Inspiraci děti čerpaly z výletu do chomutovského lesoparku. Vrbenká školka vede děti především k lásce k přírodě. Během roku se koná řada akcí – karnevaly, pálení čarodějnic, indiánské vaření, den otevřených dveří nebo strašidelná cesta, kdy se dítky vydávají s rodiči do polí za

strašidly. „Také pořádáme výpravy do lounského divadla,“ doplňuje kulturní nabídku paní učitelka Eva Hüblerová.

MŠ má otevřeno od 6:30 hodin, zaměstnankyně školky se maximálně snaží vyjít vstříc představám a požadavkům rodičů. Dne 29. června proběhne slavností pasování na školáky se soutěžími a diskotékou. Než se dopovídalo, děti se vyspaly a zapózovaly mi na rozloučenou: zleva Kristýnka, Honzík, Dominika, Kačenka, paní učitelka Eva Hüblerová a Ivanka.

FOTO KVĚTA TOŠNEROVÁ

Vrbeno nad Lesy...

Nejstarší zmínka pochází z roku 1143. Katastrální výměra Vrbeny je 474 hektarů, celkem zde žije okolo 160 obyvatel, z nich 91 v produktivním věku. Průměrný věk se pohybuje kolem 41 let. Vrbeno má vodovod a je plynofikováno. Zazhlédnutí stojí kostel Nanebevzetí Panny Marie ze 13. století. Z původní gotické fary se ve farní zdi dochovalo vzácné kamenné záclonové okénko. Starostou obce je Jaroslav Šlejcher.

FOTO KVĚTA TOŠNEROVÁ

Po městě netoužím...

„Jsem z Prahy, Žižkovák, profesí elektrikář. Později jsem jezdil jako řidič z povolání, ale začaly mne zlobit oči. Profesionálně už řídit nemohu. Nedávno mě zaměstnal obecní úřad. Likviduju náletové dřeviny, čistím kroví. Stromy tu někdo sázel půl metru od sebe, zapomněl, že vyrostou,“ přibližuje Tomáš Sešín, který za školkou mýti divoké houště a za hromadami vytrhaného plevele a větví se téměř ztrácí. Jeho manželka je účetní, dcera studuje VŠ v Praze. „Ve Vrbně jsem spokojený, je tu klid. A není problém dojet odsud třeba na druhý konec Evropy. A internet funguje, takže odtud lze komunikovat s celým světem,“ podotýká pan Sešín.

FOTO KVĚTA TOŠNEROVÁ

Co trápí železničáře...

Do Vrbeny jsem se vydala vlakem a vzpomínala na gymnaziálního profesora a výtvarníka Vladislava Mirvalda, který na zdejší železniční stanici sloužil za protektorátu. Měla jsem štěstí, že ho dnes vystřídal vstřícný Václav Henzl. Umožnil mi nahlédnout do kanceláře, kde trní starobylá kamna značky Cosmos. Možná tu už byla i za pana Mirvalda. Jinak se asi změnilo vše, přibyl monitor počítače. Jen služební pes nalezenec, kterého jsem tu dlouhá léta vidala, vystřídala elegantní kočka. „Naše služební kočka každou chvíli nosí neslužební kořata,“ směje se pan Henzl a zrovna jedno zavírá do papírové krabičky pro průvodčí, co pojedje vlakem v půl páté. „Co dělám? Ostudu a dluhy,“ směje se pan Henzl, ale vážněji dodává: „Zabezpečuju jízdu vlaku a prodávám jízdenky,“ a hned důležitě telefonuje a předává dál informace o vlacích. Ani této trati se nevyhne dálkové řízení, projekt je zpracovaný. Nejvíce však výpravěho trápí návrh nového jízdního řádu. Jednak budou spoje okleštěny, ale hlavně budou cestou z Kralup do Mostu cestující nuceni dvakrát přesezat a oněch 88 kilometrů pojedou úmorně dvě hodiny.

FOTO KVĚTA TOŠNEROVÁ

Vesnici chybějí lidé

Mateřská škola slouží zejména dětem ze sousedních obcí

Již dvaatřicet let se na vedení obce podílí Jaroslav Šlejcher. Občané si ho zvolili starostou i po letošních náhradních volbách. I když mne nečekal, čas si pro mne udělal.

■ Jaké firmy působí ve vaší obci?

„Zemědělské družstvo Vrbeno nad Lesy, pobočka ZZN Louny, firma mého syna Cheris, zabývající se nákladní autodopravou, uhelné sklady manželů Potužilových, Jitřenka Kučerová provozuje obchod a hospodu, firma Novák – potisk a prodej papíru, Josef Náprstek se zabývá prodejem sádrokartonů, Jan Zerkán poskytuje služby v zabezpečování objektů, Sběrné suroviny a další.“

■ Jsou u vás aktivní hasiči nebo jiná organizace?

„Hasiče nemáme už čtyři roky, chybějí lidé. Působí tu jen Tělovýchovná jednota Sokol – fotbalisté. Mužstvo hraje okresní

přebor, ročně je podporujeme padesátí tisíci korunami – s tím, že částečně udržují veřejnou zeleň. Nyní na to máme i jednoho pracovníka v rámci VPP.“

■ Co se ve Vrbně podařilo?

„Roku 1980 byl postaven vodovod. Roku 1982 byla otevřena nová budova mateřské školy, kterou jsme postavili v akci „Z“. To je asi jediný úspěch naší obce. Jenom za teplo zaplatíme okolo 300 000 ročně. Přestěhovali jsme do objektu i obecní úřad. Obec je plynofikována – tato akce proběhla v rámci Mikroregionu Perucko. Teší nás, že byly veškeré kabely uloženy do země.“

■ Slouží se v kostele mše?

„Poté, co zemřel pan děkan

Pácha, se v našem kostele Nanebevzetí P. Marie mše již nekonají, kostel je prázdný. Funkční jsou však věžní hodiny, vyrobené roku 1966, nyní řízené digitronem.“

■ K vaší obci patří i židovský hřbitov? Kam pochovávají svoje zemřelé?

„Židovský hřbitov leží v polích mezi Hřivčicemi a Vrbnem. Pamatuji, když měl ještě v pořádku zdi a židé si jej zamykali. Jako kluk jsem tam chodil na výzvědy. Náš hřbitov je na Panenském Týnci, hodně starý a moc krásný.“

■ Jak jste na tom s dopravou?

„Autobusová doprava je vyhovující, jezdí tudy například linka Louny – Mělník. Horší to bude s vlaky, chystají se nepříjemné škrtky a změny.“

■ Co připravujete?

„Zaměříme se na ekologii, nyní je naším cílem decentralizovaná kanalizace – každý dům má mít čistírnu. Chceme dosáhnout toho, aby se vyčištěná voda mohla vypouštět do Dýberského potoka. Stát bohužel podporuje pouze centrální kanalizaci a ta by nás přišla na 25 milionů. Už nám ale neprozradí, kde bychom na to při 1 600 000 korun rozpočtu vzali.“

■ Co můžete nabídnout turistům?

„Přes obec vede cyklostezka Louny – Peruc. Máme pěkný kostel, krásný výhled na České středohoří, hospodu. A zajímavost – narodil se tu sportovec Václav Kozák, spolu s Petrem Schmidtem získali v létě 1960 ve veslování v dvojskifu v Římě zlatou olympijskou medaili.“

FOTO KVĚTA TOŠNEROVÁ

Pejsek vrbenký podlouhlý...

Hned u nádraží jsem natrefila na blondatého andílka, dvouletou Terezku, která si hlídala zrzavého pejska. S překvapením jsem zjistila, že ve výběhu jsou hned tři – a úplně stejní. Že by speciální vrbenké plemeno? „Našli jsme v lese zatoulanou jezevčici a ujali se jí. Byla strašně vychrtlá a pořád jenom vylizovala mističky s jídlem. Byla březí. Brzy se zakulatila a nakonec přišli na svět tři kluci – Dan, Kim a Miky. Jejich tatínek byl asi kokršpaněl. Na léto je strháme, aby jim nebylo takové horko,“ vysvětluje Terezčina maminka. Do Vrbeny se přistěhovali z Hřivčic. Z domu, který mají od drah, vyvezli po původních obyvatelích už kontejnery komunálního odpadu nejhrubšího zrna. „A když jsem ryla na zahrádce, do třiceti čísel jsem nacházela plechovky, střepy,“ vzpomíná paní nad úhledným jahodiskem a pečlivě obdělávanými záhony.

Koho jsem potkala, toho jsem zpovídala

Dělám, co mě baví, říká soukromý zemědělec Daniel Kott V objektu bývalého ACHP Žatec je velká zámečnická dílna. „V tomto provozu dělávalo 25 zaměstnanců, dneska šest. Jsme tu ze Slavětína, Loun, Hřivčic a děláme hlavně klasickou kovovýrobu, například komponenty pro Mountfield,“ přibližuje Jiří Hotový ze Hřivčic.

Sousední areál prodejny paliv proti nenechavcům a sosačům nafty střeží pes pyrenejský horský a zdatný pitbull. Právě jsem zastihla spoludávatele firmy Františka Potužila z Toužetína: „Původně jsem pracoval v Uhlených skladech, státní podnik. Prodej paliv je moje hlavní podnikatelská činnost. Jak to bude dál, netuším. Záleží na Bursíkovi, co vymyslí. Ceny paliv strmě stoupají. Zezačátku, někdy roku 1999 stál metrůk uhlí 105 korun, nyní vyšplhal na 210 korun – a to máme letní slevy a stále se zdražuje. O uhlí je zájem. Plynofikace nic nevyřešily. Plynem topivá pár občanů, ostatní klasicky. Zásobují Perucko, ale vozím až do Řevničova. Nabízím uhlí z Bíliny a Mostu. Zda se liší? Mostecké obsahuje více síry a dehtuje. Bílinské má menší výhřevnost a rádo se rozpadá. A jak se mi tu líbí? Vrbeno stárne, je tu málo mladých a krám otevřený v pondělí a v květnu.“

Hned jsem šla na průzkum, jak je to s obchodem. Je naproti hospodě U Ještěra. Pan Potužil prodáváče mírně křivdí. Prodejní doba je od pondělí do soboty od 7 do 10 hodin, na dveřích je uveden její mobilní telefon. „Obchod mám dva roky, hospodu 14 let. Čepuji Gambrinus. Dříve jsem i vařila, ale za současných hygienických podmínek to už nejde,“ konstatuje obchodnice a hostinská Jitřenka Kučerová. Do Vrbeny se přistěhovala z Prahy.

V úhledném domku s květinami pátým rokem bydlí

Karel a Václava Krátkých. Pan Karel je truhlář a tesař, paní pracovala jako vychovatelka a uklízečka. Pocházejí z Velkého Přítočna, ve Vrbně tráví penzi. „Hezká vesnice, kabely v zemi, proběhla plynofikace. My máme přímotopy, dělá to šestadvacet tisíc za zimu. Studny tu jsou s užitkovou vodou,“ říká pan Krátký. „Je tu celkem klid. Jen občas máme starost se sousedkou, s ostatními vycházíme moc dobře.“

V hospodářském areálu za zátkou jsem zastihla soukromého zemědělce Daniela Kotta. Bydlí v Hřivčicích, ve Vrbně má sklad pneumatik a strojový park. „Původně jsem provozní zámečnick, ale pustil jsem se do toho, co mě baví. Loni se moje farma umístila v republikové soutěži Farma roku druhá. Spolu se syny obhospodařuji 500 ha polí, pěstujeme hlavně řepku a cukrovku. Taky máme malou živočišnou výrobu, tak padesát prasat, dva býky. Dalo by se říci, že jsem člověk, kterému dobytek voní. Navíc chovám králíky, holuby. Hlavně napište, že zemědělství je krásná věc, vydělává velké peníze a na stávkování to není,“ je přesvědčen pan Kott.

FOTO KVĚTA TOŠNEROVÁ

Františka Potužil je přesvědčen, že Vrbeno chybí hlavně mladí obyvatelé.